

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה, כִּי אֶתָּה אֱלֹהֵינוּ
מִלֶּךְ מוֹחֵל וּסוֹלֵחַ.

The ark is opened.

וּנְתַנֶּה תְּקֵף קְדֻשַׁת הַיּוֹם, כִּי הוּא נוֹרָא וְאִיוֹם. וּבוֹ
תִּנְשֵׂא מַלְכוּתְךָ, וַיְכּוֹן בְּחֶסֶד כְּסֵאֲךָ, וְתֵשֵׁב עָלָיו בְּאַמֶּת.
אַמֶּת כִּי אֶתָּה הוּא דִין וּמוֹכִיחַ, וַיּוֹדַע וְעַד, וְכוֹתֵב
וְחוֹתֵם, וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה, וְתִזְכּוֹר כָּל-הַנְּשֻׁכָּחוֹת. וְתִפְתַּח
אֶת-סֵפֶר הַזְּכוּרוֹנוֹת, וּמֵאֲלֵיו יִקְרָא, וְחוֹתֵם יַד כָּל-
אָדָם בּוֹ.

וּבְשׁוֹפֵר גָּדוֹל יִתְקַע, וְקוֹל דְּמָמָה דְקָה יִשְׁמַע. וּמִלְאָכִים
יִחְפְּזוּן, וְחֵיל וּרְעָדָה יֵאֲחֻזוּן, וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה יוֹם הַדִּין,
לְפָקוֹד עַל צְבָא מְרוֹם בְּדִין, כִּי לֹא יִזְכּוּ בְּעֵינֶיךָ בְּדִין.
וְכָל-בָּאֵי עוֹלָם יַעֲבְרוּן לְפָנֶיךָ כְּבָנֵי מְרוֹן. כְּבִקְרַת רוּעָה
עֲדָרוּ, מֵעֵבִיר צֹאנֹו תַחַת שִׁבְטֹו, כֵּן תַעֲבִיר וְתִסְפּוֹר
וְתִמְנֶה, וְתִפְקוֹד נַפְשׁ כָּל-חַי, וְתַחֲתוֹף קִצְבָה לְכָל-בְּרִיָּה,
וְתִכְתוֹב אֶת-גְּזֵר דֵינָם.

בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה יִכְתְּבוּן, וּבַיּוֹם צוֹם כְּפוֹר יִחְתַּמוּן.

כֶּמָּה יַעֲבְרוּן וְכֶמָּה יִבְרָאוּן.
מִי יַחֲיֶה, וּמִי יָמוּת.
מִי בְקִצּוֹ, וּמִי לֹא בְקִצּוֹ.
מִי בְאֵשׁ, וּמִי בַמַּיִם.
מִי בַחֲרֵב, וּמִי בַחֲיָה.
מִי בְרָעַב, וּמִי בַצָּמָא.
מִי בְרַעַשׁ, וּמִי בַמַּגֵּפָה.
מִי בַחֲנִיקָה, וּמִי בַסְּקִילָה.
מִי יִגּוּחַ, וּמִי יִגּוּעַ.
מִי יִשְׁקִיט, וּמִי יִטְרֹף.
מִי יִשְׁלוּ, וּמִי יִתִּיֶסֶר.
מִי יַעֲנִי, וּמִי יַעֲשִׂיר.
מִי יִשְׁפֹּל, וּמִי יָרוּם.

(Solo)

THE "GREAT SHOFAR" WILL BE SOUNDED גְּדוֹל וּבְשׁוֹפֵר יִתְקַע. In a remarkable exercise of poetic license, the anonymous author of this treasured High Holy Day prayer has transformed the prophetic image of the end of days to today. Isaiah, preaching in Jerusalem in the eighth century B.C.E., had predicted (27:13) that those exiled from the northern kingdom of Israel—the ten lost tribes—would return, and all the nations would gather on God's holy mountain. Later interpreters, from Second Temple times on, understood this as a vision of final redemption, a time of final judgment. In this prayer, judgment is not of an end time but in the present—now, even as we pray.

ON ROSH HASHANAH IT IS WRITTEN בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה יִכְתְּבוּן. This image of God writing each person's fate in a book appears already in the Jerusalem Talmud (Rosh Hashanah 1:3).

WHEN WE REALLY BEGIN. Written by Stanley Rabinowitz and adapted by Shamai Kanter and Jack Riemer.